

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دگروال متقاعد خان آقا سعید

۲۵ فیروزی ۲۰۲۰

به پورتال محترم "افغانستان آزاد- آزاد افغانستان"

با در نظر داشت این که سایت محترم اندیشه آزاد داشته و توجه به وحدت ملی کشور و تمامیت ارضی آن مرام آن را تشکیل داده است خواستم نامه خود را که به عنوان یکی از شخصیت های سیاسی کشور به عرض رسانیده بودم از طریق سایت محترم به اطلاع هم وطنان عزیز برسانم تا در این شرائط دشوار کشور متوجه اوضاع بوده و نگذارند کشور دارای افتخار ما دستخوش آرمان های همسایه های ما شود. این است متن نامه :

در ذیل نوشته محترم محمد ولی

یکی از سیاست مداران برجسته کشور نظری داشتند جالب ، خواستم عرایض خود را حضور ایشان و با دوستان خود شریک سازم.

شخصیت محترم سیاسی کشور جناب محترم محمد ولی : این که طالبان با مردم چه رویه و حکومتداری داشتند و از طرف کدام کشور به قدرت رسانیده شدند و چه کردند ؟ مثل دوره مجاهدین به سابقه تعلق گرفته و تاریخ کشور در مورد آنها قضاوت کرده و خواهد کرد ؟ ولی حالا آنها وجود دارند و از وجود شان نمی شود منکر شد؟ سؤال این است که آنها و مریبون شان از آنها دولت متمدن که به معیار های حقوق بشر و کنوانسیون های جهانی و دولتی که با همه اتباع افغانستان من حیث هم وطنان خود توجه کرده و به ترقی و شگوفائی کشور توجه داشته و شخصیت های واجد شرائط کار در ادارات دولتی را به همکاری پیشنهاد و از آنها تقاضا می نمایند یا این که مثل دولت تحت رهبری دوکتور "غنی" هرچه دلشان خواست خواهند کرد ، یا مثل مجاهدین مرغ شان با یک لنگ حرکت کرده چیزی را که خود شان خوش دارند و دوستان شان، آن را حق دانسته و متوجه نباشند که فامیل شهدای شان و پیروان شان و مردم کشور از آنها چه خواست داشتند و دارند و اینها چه کردند و کدام زمینه را به مردم و طرفداران خود مهیا نمودند که آرامش مادی و روحی داشته باشند ؟

حالا و در این شرائط مردم تشویش دارند و این ثابت است که بعد فیصله کمیون انتخابات و به رسمیت شناختن دوکتور "غنی" من حیث رئیس جمهور و نپذیرفتن ریاست جمهوری و رهبری موصوف از طرف مخالفان دولت خاصاً از طرف شریک پنج ساله اش دوکتور "عبدالله" و اعلان حکومت موازی و تقرر عده ای از والی ها به امضای ایشان و حمایت جنرال مقتدر و قهرمان دو مرتبه ای دولت سابق محترم جنرال "دوستم" که خود در واقعیت زمینه ساز ورود

مجاهدین و به قدرت رسیدن آنها شده بود که در شرایط کنونی از "عبدالله" دفاع و بی موازنگی دولت در چنین حالت از نظر مردم پوشیده نمانده است؟

اگر بالفرض قوای مسلح داخل پیکار شده و در حالتی قرار گیرد که خدای ناخواسته حیثیت آن در دفاع از کشور خدشه دار شده و اردوی کشور قبل از رسیدن به دفاع از کشور دچار رویارویی داخلی شود؟ خود به خود دو حالت را باید انتظار داشت گرفتن قدرت توسط طالبان و یا به قدرت رسیدن استاد "سیاف" که یکی از افراد با نفوذ حزبی در وزارت دفاع دولت تکیه داشته و ایشان در صحبت های خود گاهی چنان وانمود می فرمایند که می توانند به آن واحد مخالفان خود را از سر راه دور کرده و زمینه ای باشند به ادامه اقتدار دوکتور "محمد اشرف غنی احمد زی".

این و همه این مشکلات به علاوه مرض کرونا که همه کشورها و مردم جهان از آن تشویش دارند مردم کشور ما را، بیشتر از آن، موضوع دولت شان و این که "باز" دولت بالای سر کی می نشیند؟ به تشویش ساخته است؟ اگر مجاهدین قدرت را بگیرند همان هستند که بودند و اکثریت مردم آنها را خوش نداشته و در دوره حاکمیت خود به مردم امتحان خوب نداده اند در حالی که خود آنها نمی دانند و حتی استاد بزرگوار "سیاف" می فرمایند کسی که مجاهدین را به نظر خوب نمی بیند باید در اسلامیت خود تجدید نظر نماید؟! مگر نمی فرمایند کدام مجاهدین؟ مجاهدینی که در قرآن العظیم الشان از آنها نامبرده شده و یا کسانی که فرق بین حلال و حرام را تشخیص نتوانسته باشند؟

گاهی کسانی جهاد، جهاد می گویند که انسان را حیرت زده می سازد و نظر عده ای به خاطر می آید که می گفتند، کمونیستان مجاهد، مجاهدین کمونیست و طالب نکتائی پوش. و طرف دیگر دولت دوکتور "غنی" است که تدارکات را تحت اداره خود آورده و مرجعی نیست که از آن کنترل داشته باشد و تقریباً من حیث مال شخصی و موروثی، ارگان دولت را قرار داده و گمرکات کشور را از کنترل و مراقبت ارگان های کشفی مطابق فرمان مشخص خویش در دوره کار وزیر سابق مالییه "اکلیل حکیمی" و تا اکنون هم ادامه داده که مردم می دانند که خواست شان و اولیای امور در مورد چیست؟

و از همه مهمتر موضوع کود ۹۱ دولت است که از آن من حیث پول میراثی قبله گاه مرحوم خویش استفاده می برند؟ که در دولت های سابق چنین مروج نبوده است به استثنای دولت مجاهدین و دولت موجود، از آن گذشته فساد اخلاقی و زمزمه آن در ارگ ریاست جمهوری و درز آن به بیرون و از قلم همکار شان محترم جنرال صاحب "احمدزی" و نوشته شده در یکی از اخبار های معتبر کشور در آن مورد و در آن موقع، دولت تحت رهبری "غنی" یا نتوانست و یا نخواست که در نقد سخنان جنرال "احمدزی" لب بسخن بکشد؟

از این گشته و بد تر از همه تبعیض لسانی که دامنگیر دولت شده و چنان سخنی را در دولت کسی گفته نمی تواند که طرف قناعت مردم شده و از رویارویی اقوام و مناطق کشور جلوگیری کرده بتواند؟

در همه این عرصه ها هستند عده ای از قومندانان ماهر اسبق جهادی که توانسته اند توجه دولت "غنی" را بیشتر از همه به خود جلب و از آن بهره برداری نموده با یک چشم با دولت و با چشم دیگر در انسجام تفنگداران خویش مشغول بوده و توجه نمی توانند که مردم آن مردم سال ۱۳۵۷ نبوده و نیستند؟ نسل جوان بیدار تر از همه و مجاهدین واقعی که اگر، زنده مانده باشند وجدان به آنها این اجازه را نخواهد داد تا با ملاحظه این همه بد بختی باز هم مردم کشور را به راهی سوق نمایند که در سال های زعامت دولت موجود به گفته خود دولت ۶۵ هزار از نیروهای مسلح آن به شهادت رسیده است این را که چقدر مردم عامه و مخالفان دولت که آنها هم اتباع کشور اند از بین رفته باشند، هیچ مرجعی ارقام داده نمی تواند؟

شنیدن چنین ارقامی موی را به سر هر انسان دوستدار مردم و کشور و اردوی ملی آن راست نموده و مشوش ساخته و می سازد و از خود می پرسد به خاطر چی و چرا این همه برادران ما در قوای مسلح به شهادت رسیده باشند؟ با موجودیت چنین وضعی در کشور اگر طالبان قدرت را بگیرند که به یقین با موجودیت چنین وضع می گیرند، در آن صورت چه خواهند کرد؟ در جمله آنها کسانی است که به صراحت و با ایمان کامل جواب گفته بتواند که با هم وطنان خود چه خواهند کرد؟ آیا آرزو دارند که کشورش شان، مثل سایر کشور های جهان آباد و شگوفان شده و بیرق ملی آن در احتزاز و مردم آن مرفه باشند و یا مثل سابق چنان که بودند، باشند و بمانند؟ این سوالیست که شاید عده ای داشته باشند.